

vigtigste Indvendinger, som jeg har mod den foreliggende Lov. Naar en æret Taler har sagt, at jeg har forsøgt at forstrække Thinget med den Tanke, at Landsthinget ikke vilde billige Loven, hvis den blev forandret, saa er deri en Misforstaaelse; det er langt fra mig, at jeg har villet bruge Landsthingets mulige eller sandsynlige Stemning som et Motiv til at faae Thinget til antage Noget, som det ikke selv erkjendte for godt; men jeg har kun villet bemærke, at den Stemning, der er for at vedtage Lovudkastet, saaledes som det er, uden Hensyn til at man erkjender, at det har store Mangler, dog kunde være skuffende, idet det ikke er vist, at Loven vil gaae igjennem i det andet Thing, om den ogsaa uforandret vandt dette Things Bifald. Det er ogsaa en Misforstaaelse, naar en æret Taler har sagt, at jeg havde yttret, at Regjeringen sandsynligviis vilde være enig i Loven, saafremt jeg ikke var derimod; det har jeg ikke udtalt, det er langt fra, at jeg har den Mening, og jeg har ligesaa lidt udtalt noget saadant. Jeg har tværtimod gjort opmærksom paa, at den forrige Indenrigsminister selv udtalte, at han ingenlunde var vis paa, at Regjeringen var enig i de Forandringer, som bleve foreslaaede i Landsthinget; og som han gif ind paa. Naar det er blevet sagt, at jeg vel har meent, at man gjorde bedre i at gaae ind paa visse Forandringer, som Regjeringen og maaskee ogsaa det andet Thing snarere vilde gaae ind paa end paa det foreliggende Udcast, men at jeg ikke har udtalt, hvilke disse Forandringer ere, saa maa jeg hertil svare, at det forekommer mig, jeg ikke kunde udtale mig herom uden tillige at udtale mig om det hele Indhold af en ny Communallov eller idetmindste om en heel ny Lov om den omhandlede Gjenstand. Dette kan jeg vel for en Deel komme til at gjøre leilighedsviis, men ikke i den Udstrækning, da der ikke er foreslagt Regjeringen Noget, hvorved den kunde være foranlediget til derover at tage Beslutning. Hvis jeg vilde yttre Formodning om, hvad Regjeringen vilde vedtage eller ikke vedtage, saa udsatte jeg mig for at skuffe det ærede Thing saavel som den hele Rigsdag; jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at man ved saa ubetinget at ville holde paa det Lovudkast,

som engang er vedtaget i det forrige Lands-thing, maaskee fjernede sig mere baade fra det nuværende Landsthing og fra Regjeringens Mening, end om man vedtog visse Forandringer. Naar jeg har udtalt mig for, at det hørte til en Communallov, at man tilligemed Reglerne for Communalbestyrelsernes Sammensætning ogsaa gav Regler for deres Myndighed, saa har man dertil svaret, at det Sidste allerede findes i Grundloven; det kan jeg nu ikke forstaae, thi der staaer jo kun, at Kommunen skal bestyre sine Anliggender under Statens Tilsyn, men hvorledes dette Tilsyn skal være, eller hvad Medvirkning Regjeringen skal have, det behøves vistnok yderligere at fastsættes. Det er ogsaa sagt, at jeg ikke har yttret noget om, naar jeg kunde komme frem med en saadan Lov, men det har sin gode Grund deri, at jeg paa ingen Maade har havt Leilighed til at udarbejde en saadan Lov, og endnu mindre til at overbevise mig om, hvorvidt den Lov, jeg kunde udarbejde, vilde være hensigtsmæssig eller ikke. Det er en Sag, som har meget store Bankekligheder, og som behøver mange Forberedelser. Jeg troer ikke let, at der er nogen Commune, som mere kunde trænge til en Forandring i sit Communal-system, end Kjøbenhavn; der er ogsaa i meget lang Tid arbejdet paa en Omordning deraf, men skøndt vistnok her ligesaa store Kræfter have virket derfor, som der findes noget andet Sted, saa er der dog ikke skeet noget. Jeg troer, at en Communallov, der ikke som den foreliggende skulde være blot et Stykke, nemlig blot en Forandring i Henseende til de Personer, hvoraf Bestyrelsen skal bestaae, og det ikke for hele Staten, men for Landet med Udelukkelse af Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, er et betydeligt Arbejde, som jeg med Fornøielse vilde anvende mine Kræfter paa, naar der var Udfigt til, at der kom Noget ud deraf, men det er ikke Noget, som lader sig improvisere. Der er ikke hidtil skeet Noget fra Regjeringens Side siden Grundloven er udkommet, uagtet der baade har været Kræfter og Billie til at fremme det.

Det vil vel være forgæves, her at tale til Fordeel for at vedligeholde de uvalgte Medlemmer, som efter Communalloven af